

Söndagen e Alla helgons dag 241103

Samlande rubrik: Vårt evighetshopp

*Luk 12:4-7 4 Jag säger till er som är mina vänner: låt er inte skräm-
mas av dem som kan döda kroppen men sedan inte kan göra mer. 5
Jag skall tala om för er vem ni skall frukta. Frukta honom som kan
döda och sedan har makt att kasta ner i helvetet. Ja, jag säger er: ho-
nom skall ni frukta. 6 Säljs inte fem sparvar för två kopparslantor?
Men ingen av dem är glömd av Gud. 7 Och till och med hårstråna på
ert huvud är räknade. Var inte rädda, ni är mer värda än aldrig så
många sparvar.*

I evangelietexten vi hörde, talar Jesus återigen **enbart** till sina lär-
jungar! Viktigt är att han ser dej och mej **som sina vänner**, när vi vill
vara hans lärjungar. Att Jesus är vår vän är relationens centrum -
själva hjärtat - i vad det innebär att vara Jesu lärjunge.

Jesu ord riktas till oss som har sagt ”ja” till att vara hans lärjungar.
Han känner oss bättre än vi själva. In i minsta detalj. Inte ett enda
hårstrå är glömt!

Till den som fortfarande undrar: Hur skall jag få del av hans vänskap?
Svaret är enkelt: Genom att lita på honom och välja att vara hans lär-
junge.

Alla människor har en fri vilja. Väldigt många lever under hot och
tvång. Det är inte den ofriheten vi talar om. Vår fria vilja handlar om
vad vi verkligen vill innerst inne, oavsett yttre omständigheter.

Vad begär han av oss? Att vi öppet tillstår att vi behöver honom. I de
två verser - som kommer alldeles efter evangelietexten - ger han ett
kristallklart löfte. Både till oss som vill tillhöra honom och till dem
som inte vill:

*Luk 12:8-9 8 Jag säger er: var och en som känns vid mig inför männi-
skorna, honom skall också Människosonen kännas vid inför Guds äng-
lar. 9 Men den som förnekar mig inför människorna skall bli förnekad
inför Guds änglar.*

De första kristna tvingades gömma sig på grund av yttre omständigheter. Jesus ger oss en uppmaning när yttre omständigheter hotar oss: *”Låt er inte skrämmas av dem som kan döda kroppen men sedan inte kan göra mer.”*

När Jesus varnar oss för att frukta dem som kan döda kroppen **men inte mer**, påminner han oss om att gemenskapen med honom varar i evighet. Evighet är tid utan slut. Vårt liv på jorden kan liknades vid en ljusblink i en fiberkabel.

Dagligen står vi inför samma beslut som de första lärjungarna:

- Att välja Jesus och den eviga trygghet han ger som Guds uppståndne son, alternativt
- Avvisa honom för att i stället lita till oss själva. Lita på de små möjligheter **vi tror oss ha**, att kunna kontrollera vårt **”här och nu”**.

I dagens evangelium vänder sig Jesus inte till de självsäkra. De som Jesus riktar sig till har valt att **släppa sitt eget och följa honom**. Det är till dem han säger: *”Var inte rädda.”*

Jesus vill att vi ska veta att vi inte behöver frukta något när vi har vårt hopp i honom – inte ens det yttersta hotet, döden. Bibeln ger oss följande löfte baserat på vårt hopp:

*Rom 8:24 **I hoppet är vi räddade** – ett hopp som man ser uppfyllt är inte något hopp, vem hoppas på det han redan ser?*

Jesus känner oss in i minsta detalj och vill behålla oss som lärjungar, **oavsett våra brister!** Vi är under utbildning, vi är inte mästare!

Att vi vill vara Jesu lärjungar innebär att du och jag är oändligt värdefulla för honom. Så värdefulla, att han lät sig spikas upp på ett kors och dö för vår skull.

Hans försoning på korset omfattar **allt** som händer i våra liv.